

עפ"ג 9642/08 - מדינת ישראל נגד טארק אבו שיחה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 13-08-9642 מדינת ישראל נ' אבו שיחה(עוצר)

בפני הרכב כב' השופטים:
עוודד גרשון [אב"ד]
כמאן סעב
תמר שרון נתנאל
מדינת ישראל
טארק אבו שיחה
המשיב
נגד
המעוררת

פסק דין

1. לפניו ערעור המדינה על גזר דין של בית המשפט השלום בחיפה, (להלן: "בית משפט השלום"), אשר ניתן על ידי כב' השופט זאיד פלאח, ביום 14/07/13, בת. פ. 31247-11-12.
2. הערעור מופנה כנגד קולות העונש.
3. המשיב הובא לדין בגין עבירה של גנבת רכב - לפי סעיף 341ב' לחוק העונשין, התשל"ג- 1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירה פריצה בכונה לגנוב - לפי סעיף 413ו' לחוק העונשין וUBEIRA של קשירת קשר לביצוע פשע - לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין.
4. בכתב האישום נטען כי בין התאריכים 12/11/12 ל-06/11/12 משעה 20:00 ל-06/11/12 בשעה 06:00, ברחוב הרקפת 8 בחיפה, התפרץ המשיב בכונה לגנוב רכב, ביחד עם אחרים, וביניהם ק"ס חאג' יחיא (המשיב בעפ"ג 13-08-9595, להלן: "המשיב בערעור השני") וקטין נוסף, באופן שבאמצעות מפתח תואם הביאו עימם, פתחו את דלת הרכב, נכנסו, התנייעו את הרכב ונסעו עמו מן המקום וזאת בכונה לשלו אותו לצמיתות מבعليו.
5. המשיב, יחד עם האחרים, נסעו ברכב והתקדמו לכיוון מחסום חילילים בקדום, כאשר ברכב נסעה המשיב שבפנינו. המשיב בערעור השני נהג ברכב מסווג סייט, כשתפקידו היה לנסוע לפני המשיב כדי לבדוק את מצב הכביש והימצאותם של אנשי ביטחון ולהתריע על כך למשיב שבפנינו.

6. בהמשך, נטען בכתב האישום, שני רכבים שונים, עברו, המשיב בערעור השני וקטין נוסף את מחסום החילים בקדום ונכנסו לtower הרשות הפלשנית.
7. לאחר מכן, הוסגרו המשיב בתיק זה והקטין על ידי הרשות הפלשנית לידי רשות המדינה.
8. למשיב היה תיק בבית משפט השלום לנעור 13-02-5767, כאשר מספר ימים טרם גזירת הדין על ידי בית משפט השלום, הוטל על המשיב עונש מסר לרייצי בעבודות שירות, אותן היה אמור להתחילה לרשות ביום 07/08/13 בגין עבירות של חבלה במכשיר, גנבת רכב ופריצה לרכב בכונה לגנבו.
9. ביום 10/02/13, הודה המשיב בביצוע העבירות המוחסנות לו בכתב האישום ובית משפט השלום הורה לשירות המבחן להגיש תסקير.
10. ביום 13/05/13, הוגש תסקיר שירות המבחן לבית המשפט. בתסקיר, הובאו הנתונים הבאים של המשיב: הוא בן 19, רווק, מתגורר בבית סבו בלבד עם אימו ואחיו בכפר זימר.
עוד פורט על השתלבותו במעגל העבודה לאחר שעזב את לימודי בי"ס והחל לעבוד בעבודת מכונות רכב במוסך ולאחר מכן בתחום השיפוצים.
עוד נאמר בתסקיר כי המשיב הוא בן בכור במשפחה, תנאי מחיהתו קשים וכי הוא סבל ממחסכים חמורים.
11. בתסקיר צוין כי המשיב מודה במוחסן לו ומסביר את הרקע למשיכו כאמצעי להשתתפות כסף וזאת בניסיון לקדם את מצבו הכלכלי.
- המשיב ביטא חרטה וצער בפני שירות המבחן, אך שירות המבחן לא התרשם מעמדת האחראית וברורה כלפי מעשיו, הגם שהוא מחובר ומפניהם את חומרת מעשיו, זאת ממש שאים מצליח לראות את הפגיעה בקרובה.
12. שירות המבחן המשיך וסקר את אופיו, התנהגותו והקשישים שהמשיב חווה בחיו ובמהלך צמיחתו, חרף זאת הוא לא בא בהמלצת טיפולית.
- שירות המבחן ציין כי למשיב קיימים קשיים בדוחית טיפולים וצרכים, קשיים בויסות רגשי, בשל כך שהוא מרוכז בעצמו

ובצרכו.

שירות המבחן קבע בהערכתו כי קיימ סיכון ממשי למוות ועל כן, המליץ על הטלת ענישה הרתעתית ומוחשית כמאסר בעבודות שירות נוספת לעונשים החרתעתיים המקבילים.

13. ביום 13/07/14, שמע בית משפט השלום את הטיעונים לעונש והחליט להטיל על המשיב את העונשים הבאים:

7 חודשים מאסר בפועל בגיןימי מעצרו, 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פיצוי לעד התביעה 1 בסך של 1000 ₪ וקנס כספי בסך של 500 ₪.

14. כאמור, הערעור מופנה נגד קולות העונש.

15. לדעת המערערת, בית משפט השלום טעה בהשito מאסר בפועל קל ונמוך באופן משמעותי מרף הענישה הנהוג במקרים דומים וכן טעה בכך שלא הורה על צבירת עונש המאסר בפועל שריצה בעבודות השירות לעונש המאסר שהושת על המשיב בתיק זה.

לדעתי המערערת, מדובר במשיב שאינו ירא חוק, שעיה שהיה חלק פעיל מחוליה העוסקת בהתפרצויות מתוחכבות לרכב והעבירתם לשטחי הרשות הפלסטינית וזאת על מנת לפגוע באופן חמוץ ברכוש הציבור ובKANJIENO.

16. לדעת המערערת, עבירות הרכוש מהוות את הנתיחה המרכזי מבין כל העבירות הפליליות המבוצעות כל שנה, כאשר את הנתיחה המרכזי תופסות עבירות הקשרות לגיבינת הרכב. המערערת טעונה כי מדובר בעבירות שגורמות לנזקים כלכליים וחברתיים קשים מאוד למשק המדינה.

17. המערערת הפנתה לעברו של המשיב שצבר לחובתו הרשה קודמת בתיק אחד בעבירות דומות כגון: פרייצה לרכב בכונה לדרום, גנבה מרכב וחבלה בtheid ברכב, אשר בגין הושת עליו מאסר בפועל בן 6 חודשים לRICT עילן דרך של בעבודות שירות.

עוד הוסיף המערערת כי המשיב ביצע את העבירות נשוא תיק זה כעבור ארבעה וחצי חודשים בלבד מיום ביצוע העבירות בתיק הקודם.

18. עוד הפנתה המערערת למסקון שירות המבחן וציינה כי האמור בו מלמד שהמשיב חסר עמדה

אחריות וברורה לגבי מעשיו, אינו מפנים את חומרת מעשיו ואת הפגיעה בקרובן.

המערערת צינה כי על פי תסקירות השירות המבחן קיים סיכון ממשי להישנות מעשו וביצוע עבירות נוספת.

לדעת המערערת, היה על שירות המבחן לשקלול את העובדה כי מתנהל הליך כנגד המשיב בגין עבירות פריצה וגניבנה לרכב שעה שירותי המבחן התבפס על היותו של המשיב נעדך הרשעות קודומות, נתון שהתברר כשגוי רק בעת מתן גזר הדין.

19. המערערת הפנתה להוראת סעיף 40ו' לחוק העונשין שענינה הרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירה נוספת וטענה כי בית משפט רשאי להתחשב בשיקול זה ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש בעולם.

עוד הפנתה להוראת סעיף 40ז' של חוק העונשין שענינו הרתעת הרבים, תוך שהוא מפנה לפסיקת בת' המשפט. בנוסף, הפנתה לסעיף 51(א)(1) לחוק העונשין, וטענה כי בית משפט השלום שגה שלא קבוע כי עונש המאסר שERICA בעבודות שירות ואשר הושת עליו בגזר דין הקודם יצטרך לעונש המאסר בפועל אשר הושת עליו בתיק זה.

20. בסופה של יום, ביקשה המערערת לקבל את הערעור ולהחמיר בעונשו של המשיב, תוך הטלת עונש מאסר בפועל ארוך יותר מזה שהוטל עליו בבית משפט השלום.

21. בא כוח המשיב ביקש לדחות את הערעור ולא להתערב בגזר דיןו של בית משפט השלום. הוסיף וטען כי את העבירה הראשונה ביצע המשיב בהיותו נער. הפנה להמלצת שירות המבחן בתסקירות, קרי, להטייל על המשיב מאסר שERICA בעבודות שירות וטען כי על אף זאת החמיר עימיו בית משפט השלום כשה臺יל עליו 7 חודשים מאסר בפועל.

22. המשיב הגיע את החלטת ועדת השחרורים וטען כי התביעה לא יכולה לבוא ולבקש להחזיר את המשיב למאסר וכי דבר זה נדר יותר מכל אי ההתערבות של ערכת הערעור.

23. בא כוח המשיב טען, כי העונש אינו חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים וכי העונש מאוזן ומידתי ועל כן, אין מקום להתערב בו.

24. בא כוח המשיב טען, כי מדובר במצב צעריר שERICA 6 חודשים מאסר והוא אסור למופת. ציין כי ביום הוא פועל על פי תוכנית השיקום, لكن ביקש לדחות את ערעור המדינה. בנוסף, הפנה בא כוח המשיב

לפסיקת בתיהם המשפט.

.25. לאחר שיעינו בגזר הדין, בכתב האישום, בהודעת הערעור ושמענו את טענות הצדדים, אנו מחליטים לקבל את הערעור באופן חלקו כפי שיפורט להלן.

.26. מעשיו של המשיב, בהם הודה והורשע - חמורים הם ומהיבים תגובה עונשת הולמת על ידי בית המשפט. בית המשפט העליון כבר ציין כי עבירות מסווג אליה שהורשע בהן המשיב

"**אכן הפכו ל"מכת מדינה" ומן הראו שהחברה והמדינה ילחמו בתופעות אלה ללא חת"** - ראו רע"פ 06/0992 וקנין נגד מ"י (נתן ביום 7.11.07).

עוד ראו רע"פ 3559/11 מ"י נגד הוואשלה (נתן ביום 30.10.11), שם נקבע כי:

"**UBEIROT SHL HATPERZOT VENGINA POGUOT BKENINIM SHL BEILI HERKOSH VBNOSF HN POGUOT BBETCHONIM VBBETCHANIM HZIBOR (RAO VEHSHO U"P 7453/08 MEDINTA B'AOZNAH, PESKA 8 ([PORESM BENBO], 31.12.2008]).**

.27. הלכה היא, כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בגזר הדין של הערכתה הדינית, אלא במקרים חריגים בהם נפלת טעות בגזר דין או שהעונש חורג במידה קיצונית מרמת העונשה המקובלת במקרים דומים - ראו לעניין זה ע"פ 3091/08 טרייגר ב' מדינת ישראל (נתן ביום 29/1/09), ע"פ 6681/09 אלחטיב נגד מדינת ישראל (נתן ביום 13.1.10), ע"פ 8704/08 הייב ב' מדינת ישראל (נתן ביום 23.4.09), ע"פ 2772/11 מימון נחמני נגד מדינת ישראל (נתן ביום 21.3.12) וע"פ 9437/08 אלגריס נגד מדינת ישראל (נתן ביום 12.5.09).

.28. בעניינו, ביום"ש השلوم הנכבד כתוב בגזר דין כי מתחת העונשה ההולם את מעשי המשיב מצוי בין 7 חודשים ל-24 חודשים מאסר בפועל, וציין כי המשיב הודה באופן מיידי בעבירות המזוהה לו וכי עברו נקי, למעט הרשעה קודמת בעבריה דומה ובמסגרתה הוא נדון למאסר למשך 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות, וכן הטיל עליו ביום"ש השلوم הנכבד 7 חודשים מאסר בפועל הנמצא ברף התחثان של מתחת העונשה שקבע.

.29. אנו סבורים, כי העונשה שהוטלה על המשיב, בנסיבות העניין, מקלה במידה מסוימת עם המשיב ומצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור.

יודגש כי המשיב ביצע את העבירות נשוא תיק זה כעבור ארבעה וחצי חודשים בלבד מיום ביצוע העבירות בתיק הקודם. מדובר בעבירות דומות. מה גם, בעניינו של המשיב קבוע שירות המבחן בהערכתנו כי קיימים סיכון ממשי

להישנות המעשים.

- .30. כאמור, סעיף 40ז' לחוק העונשין שעניינו "**הרעתת הרבים**" קובל, שכאשר יש צורך להרעתה את הרבים מפני ביצוע עבירה מן הסוג שביצע הנאשם, וכשיש סיכוי של ממש שהחומרה בעונשו של הנאשם תביא להרעתת הרבים, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקול זה בקביעת עונשו של הנאשם, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.
- .31. האינטראס הציבורי מחיב איפוא, נכון כל המפורט לעיל, ונוכח עבירות הפריצה לרכב שהמשיב חזר וביצע שוב, שעונש המאסר שהושת עליו, אמרו היה לבטא את החומרה שבה יש להתייחס הן לעבירה שביצע, והן לעובדה שהמשיב חזר וביצע שוב את אותה עבירה כחלוף פרק זמן קצר.
- .32. יחד עם זאת, לנגד עינינו כמובן عمדה העובדה שהמשיב ריצה כבר את עונש המאסר שנגזר עליו ושהוחרר כבר ביום 13.10.24 על תנאי, בהתאם להחלטת הוועדה לשחרור על תנאי, כך שכלל לא בנקל יורה בית משפט של ערעור על החזרתו לבית האסורים, שעה שהנאשם כבר ריצה את עונשו - ראו ע"פ 665/77 **צוותי נגד מ"**, לב (2) 80, שם בעמ' 84, רע"פ 5588/04 **צורי נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 14.6.04), רע"פ 5356/01 **שוויז נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 24.7.01) וע"פ 4077/01 **מדינת ישראל נגד אסף**, (ניתן ביום 18.6.01).
- עניינו של המשיב אינו נימנה עם המקרים המצדיקים התערבותות קיצונית והחזרת המשיב ששוחרר כבר ממאסרו, בבית האסורים, יחד עם זאת, אנו סבורים שיש הצדקה להתערבות ברכבי הענישה האחרים.
- .33. נבקש לדיון, כי מאחר שסבירים אנו, כי אין מקום להחזיר את המשיב למאסר, לאחר שוחרר על תנאי מהמאסר שנגזר עליו בתיק בימ"ש קמא, ממילא מתיקת הצורך לדון בשאלת האם, בנסיבות העניין, רשאי היה בימ"ש קמא להורות, כי עונש המאסר שנגזר עליו בתיק זה יצטרך לעונש המאסר בעבודות שירות, אשר נגזר עליו בתיק הקודם ואשר המשיב לא ביצעו.
- עיר עוד, כי השאלה מהן תוצאות אי ביצוע עבודות השירות שנגזרו על המשיב בתיק הקודם, כאמור, צריך שתידון על ידי ביהם"ש שהורה על ביצוע עבודות השירות.
- .34. אשר על כן ובהתחשב בעובדה כי המשיב כבר ריצה את עונש המאסר בפועל ובhabiינו בחשבון שאין זו דרך של ערכאת הערעור למצות את הדיון עם הנאשם כשמתקבל ערעור המדינה על קולות העונש, אנו מחייבים לקבל את הערעור, במובן זה שעונש המאסר המותנה יעמוד על 12 חודשים לפחות במשך שלוש שנים. כמו כן אני מחייבים להתערב בכנס שהוטל על המשיב ולהעמידו על 2000 ל"נ.

יתר הוראות ביום"ש השלים יעמדו על כנמ.

במידה והמשיב שילם את הקנס שהוטל עליו, יהיה עליו לשלם את יתרת הקנס כפי שנקבע בפסק דין זה, בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כשהתשלום הראשון יהיה ביום 1.2.14 ובכל 1 לכל חודש של אחריו.

ניתן היום, א' שבט תשע"ד, 20 נואר 2014, במעמד הצדדים ובאי כוחם.

ת. שרון-נתנאלי, שופטת

כ. סעב, שופט

ע. גרשון, שופט
[אב"ד]